

Ziua Mondială a Teatrului

Mesajul

Institutului Internațional de Teatru

Institutul Internațional de Teatru sărbătorește astăzi Ziua Mondială a Teatrului. Dar cum se poate plăti, într-o singură zi de recunoștință, datoria pe care noi toți o avem față de Teatru? Față de acest Teatru, care ne-a ajutat atât de mult, de-a lungul întregii istorii a omenirii? El ne-a slujit deopotrivă drept armă și scut. El a atras omul, încă din copilăria sa nu atât de fragedă, prin farmecul său fascinant și capacitatea sa de dedublare. El a fost — și rămâne — carnavalul care demască și deghizamentul care dezvăluie: mina exigentă care pune în față, chipului ce nu se cunoaște pe sine îndeajuns, reflexul său mai mult sau mai puțin plăcut. El a adus mângiere ființei umane, eliberînd-o de propriile contradicții, lansînd un enorm hohot de ris în obrazul asupritorilor, reducînd la dimensiunea unor creaturi zăii teribili, pe care omul i-a născocit pentru a se teme de ei sau pentru a-i iubi. El ne-a ajutat să ne cunoaștem mai adînc pe noi înșine, — poate cea mai anevoioasă, cea mai îndelungată și mai rodnică dintre misiuni. El a liniștit disperările, a dat aripi fanteziei, a temperat excesele, i-a biciuit pe cei puternici, le-a dat speranțe celor umili.

De-a lungul secolelor, fiecare popor își exprimă prin Teatru propria sa viziune despre viață și despre moarte. Prin mijlocirea Teatrului fiecare popor își creează semnele proprii identității. Pentru că identitatea unui popor nu e marcată doar de istoria sa, ci de înțelepciunea și învățămintele pe care le trage din această istorie. Și așa cum Arta este, după cîte știu, modul cel mai înalt de asimilare a Istoriei, tot astfel, ar fi imposibil de păsit o artă mai colectivă, mai activ implicată decît Teatrul, cu strălucitoarele sale fațete.

Astăzi, ca întotdeauna și poate mai mult decît oricînd, Teatrul depinde de societatea în care se naște și căreia îi este destinat. De aceea, dragi prieteni din lumea întreagă, să întreținem pentru ea focul viu al Teatrului. Fiecare să-și făurească propriul teatru și să se manifeste în cinstea sa. Pentru că el își trage izvorul, crește și înflorește în sinul fiecărui popor. El reprezintă fiecare popor. Și dacă voi reți dori așa, Teatrul nu va pieri. Fiți voi înșivă răspunzători de viața și destinul său, el nu așteaptă nimic mai mult. Din diversitatea lui se va naște bogăția noastră; din deosebirile lui, frăția noastră.

Iată de ce împreună, toți împreună, trebuie să modelăm cu încredere spiritul oamenilor care vor veni după noi. Să le lăsăm deschise drumurile spre pace, să le pregătim scenariile păcii, să le cultivăm finețea auzului, să le întărim sinceritatea elanului, să le menținem viu sentimentul păcii. Să nu creadă urmașii noștri că am lăsat să decadă teatrul prin lipsă de cultură și nici că l-am trădat prin lene, meschinărie, dezamăgire sau resentiment. Teatrul a fost, este și va fi ca o patrie, ca o religie, ca o cultură comună ce reunește toate popoarele lumii. De aceea să ne angajăm — în această Zi Mondială — să-l apărăm împreună, pentru a înfrumuseța, încă de astăzi, ziua noastră de mîine; un mîine care va dura, — să sperăm, mult mai mult decît noi înșine.

Antonio GALA

Presedintele Centrului spaniol
al Institutului Internațional de Teatru